NOTIFICATION.

No. L. Dis. 20936/54/DD. *2nd August 1955.*

The award of the Industrial Tribunal, Trivandrum in respect of the dispute between Messrs. A. V. Thomas & Co., Ltd., Alleppey and their workmen *viz.*, N. Kesavan Nair, C. John Varghese and M. K. Gopalan Nair represented by the E.S.U.S.I., Kottayam received by Government on 22-7-1955 is hereby published under Section 17 of the Industrial Disputes Act 1947 (Central Act XIV of 1947).

By order of His Highness
the Raj Pramukh,

Government Secretariat,
Development Department,
Labour Section,
Trivandrum.

K. NARAYANA MENON,
Addl. Secretary to Government.

Before

SRI K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI B. A., B. L.

Industrial Tribunal, Trivandrum.

INDUSTRIAL DISPUTE No. 57 OF 1954

Between

M/s. A. V. THOMAS & Co., LTD., ALLEPPEY

And

THEIR WORKMEN *viz.* N. KESAVAN NAIR,
C. JOHN VARGHESE AND M. K. GOPALAN NAIR

represented by

THE E. S. U. S. I., KOTTAYAM.

Representation:

Sri K. Srinivasan .. Manager of M/s. A. V. Thomas & Co., Ltd., Alleppey.

Sri K. Bhanu .. Secretary of Estate Staff Union of South India (Kottayam.)

AWARD.

The Government in their order L4-20936/54/DD. dated 19-11-1954 referred certain disputes to me and the same was registered as Industrial Dispute No. 57 of 1954. The parties filed

their statements of the cases. Mr. K. Bhanu was examined as WW1. The issues to be decided are ;—

(1) Whether the retrenched workmen viz. M/s. N. Kesavan Nair, C. John Varghese and M. K. Gopalan Nair are entitled to get compensation in addition to their Provident Fund from the management. If so to what extent?

(2) Whether they are entitled to get any additional relief i. e. wages for the period of unemployment from the date of retrenchment? If so to what extent?

2. The Secretary of the Estate Staff Union of South India has stated in his deposition that by accepting a sum from the management, the dispute was compromised and he had no objection in sending an award. He has also stated that there is no subsisting dispute between the parties. The Assistant Manager of M/s. A. V. Thomas & Co. Ltd., has also filed a petition on 15-7-1955 that a compromise was reached regarding the dispute.

3. Hence I hold that there is no dispute between the parties and an award is passed accordingly. This comes into effect from the date of publication of the award in the Gazette according to Section 17 of the Industrial disputes Act.

Trivandrum,
18-7-1955.

K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI,
Industrial Tribunal.

Appeedix.

INDUSTRIAL DISPUTE No. 57 OF 1954.

Witness on behalf of workmen.	*Witness on behalf of management.*
WW1 Sri K. Bhanu.	Nil.

Exhibits on behalf of workmen.	*Exhibits on behalf of management.*
Nil.	Nil.]

NOTIFICATION.

No. L. Dis. 16421/53/DD. ..2th August 1955.

The award of the Industrial Tribunal, Trivandrum in respect of the dispute between the Proprietor, Sri Moolam Picture Palace, Quilon and his workmen represented by the Quilon District Cinema Workers Union, Quilon received by Government on 2-8-55 is hereby published under Section 17 of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947).

By order of His Highness
the Raj Pramukh,
V. V. JOSEPH,
Secretary to Government.

Government Secretariat,
Development Department,
Labour Section, Trivandrum.

Before

SHRI K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI, B. A., B. L.

Industrial Tribunal, Trivandrum.

INDUSTRIAL DISPUTE No. 4 OF 1954

Between

THE PROPRIETOR, SRI MOOLAM PICTURE PALACE, QUILON

And

THE EMPLOYEES IN THE SAID CONCERN

Represented by

THE QUILON DISTRICT CINEMA WORKERS UNION, QUILON.

Representation:

Sri N. Palpu .. Advocate on behalf of the management.

Sri T. K. Divakaran .. President of the Union, on behalf of employees.

AWARD.

The Government in their order L2-16421/53/DD dated 12-1-1954 referred certain disputes to the Industrial Tribunal, Trivandrum and the same was registered as Industrial Dispute No. 4 of 1954. Summons were issued. The President of the Quilon District Cinema Workers' Union (which will be mentioned hereinafter as Union) filed the written statement on 9-4-1954 and the proprietor of the Sri Moolam Picture Palace (which will be mentioned hereinafter as management) filed the

reply statement en 9-6-1954. The Unien has examined 2 witnesses and filed Ext. I te Ext. XI. The Proprieter has examined 2witnesses and filed Ext. A te Ext. F. The issue te be decided is :—

> "Is the discharge ef Sri B. I. Lepez, Night Gate Keeper ef Sri Moelam Picture Palace, Quilen justifiable? If net, te what relief is the empleyee entitled?

2. The circumstances that lead te this reference can be briefly stated. One B. I. Lepez whe was doing the werk of night gate keeper ln the Sri Meelam Picture Palace, Quilon was served with an erder te de werk in the theatre in the day time frem 11-9-1953. The erder which is marked as Exbt. VIII was given en 9-9-1953. Te this, the worker pretested and gave a reply en 10-9-1953, cepy ef which is marked as Ext. B and did net jein duty from 11-9-1953. On 10-9-1953 the management again immediately asked the werker te jein duty ferthwith. On 12-9-1953 alse, the management issued another notice te the werker asking him te submit an explanatien within 24 hours and jein duty, en the failure ef which they weuld be cempelled to discharge him (Ext. D). Te this, the Secretary of the Unien wrete te the management asking the management te reinstate him as Night Watcher with back wages, en the failure ef which the Unien weuld resert to further steps (Ext. E). The worker did net jein werk as directed by the management and en 7-10-1953, he was served with a notice of discharge. Cenciliation preceedings having failed, the dispute is referred fer adjudicatlen. Frem the evidence in this case, the fellewing facts are admitted by beth parties.

1. Sri Lepez was appointed as a gate keeper and he was deing duty at night.
2. On 9-9-1953 the management issued an erder te the werker asking him te de duty in the day time from 11-9-1953 (Ext. VIII).
3. The worker while pretesting against the erder, advanced certain demands as cenditien precedent te jein duty in the day time (Ext. B).
4. The management did not accept the demands but insisted that the werker has te jein duty as it is the right te allot werk either in the day er night provided there is ne diminutien in the earnings.

3. In deciding the issue; I have te decide the fellewing questien namely whether the management was justified in transferring the werker frem night duty te day duty and further whether the werker was justified in refusing te accept the order befere the cenditiens ef his service was fixed. The decisien ef this questien lnvelves certain fundamental principle invelving empleyer-empleyee relatlonship.

4. As seen as Ext. VIII netice dated 9-9-1953 was issued te the worker, he has presented certain demands which centain in

Ext. B dated 10-9-1953. This is followed by Ext. E dated 14-9-1953 by the Secretary of the Union. Reading those two documents will show the grounds on which the worker refused to accept the job as directed by the management. The grounds, in short are :—

1. The worker was appointed as gate keeper to do work personally in the night and hence the new job is not acceptable to him.
2. If he has to accept the job he has to be paid a wage of Rs. 60 per mensem with a Dearness Allowance of Rs. 30 instead of Rs. 30 which he was getting.
3. There is a change in the working hours in the day time as it is from 8 A. M. to 5 P. M. The designation, the nature of the work should be known before accepting the job.
4. The time allowed—two days—to join duty is not sufficient.
5. The management has no right to change from one work to another work without the consent of the worker.
6. The management is actuated with the motive of victimization.

5. On behalf of the Management, Mr. Palpu would argue that there was no change in the condition of service of the workman and he was not appointed to do night work alone, and that the management has got the right to change any worker from one work to another work on the basis of Ext. X. Ext. X is the copy of rules for the strict observance by the staff. Rule I says "The Manager shall have absolute control over the entire staff and every member of the staff shall implicitly carry out his orders and instructions". On the basis of this rule Mr. Palpu would canvass for the position that the employer would have an absolute power in the control of the staff. No doubt, the employer has got the right in the management and control of the staff only consistent with the provisions of labour laws. In the exercise of the right, the management will forget the old relationship of master and servant. But the application of these principles need not be pressed very much in this case because the change of working hours from night to day is not such a far reaching change so as to affect the relationship of the parties in a concern of this kind. The change from the work of a gate keeper to that of a watcher in day time in cinema theatre is not one that wounds the selfrespect and affects prestige of workers provided there is no change in working conditions. Of course, I can understand the difficulty of such a worker who used to try to make both ends meet by taking up work in the day time. To compensate the loss a worker may be justified in demanding a higher remuneration. But that contention is different from the contention advanced from the worker as well as the Union. Further the work of a gatekeeper need not always be during night time alone. After all,

this concern is running with half a dozen workers of this type who are at times asked to do different works consistent with conditions attached to a cinema theatre.

6. It is seen that the worker has got an apprehension that he would be retrenched by transferring him to do daywork. But this apprehension should not persuade him not to accept the job and the Union could have agitated on the matter at the proper time. Similarly his demand for a reasonable period to join duty would have been an acceptable ground provided he had not put forth other demands in Ext. B. So after going through the evidence and hearing the arguments of Mr. T.K. Divakaran I am not convinced that the worker is justified in refusing to join duty as ordered by the management on 11-9-1953. In putting forth the claims contained in Ext. BI, the worker was ill-advised and it is rather strange that Ext. E should come from a union under the leadership of a trained trade unionist like Mr. T. K. Divakaran. I could understand the demands by the worker for enhancement of his wages if he has advanced it after implicitly obeying the order of the management to join duty. The refusal of the worker to join duty and his absence from duty from 11-9-1953 is a serious misconduct and the discharge is the proper punishment. I would have taken a sympathetic view of the matter, had it not been for the fact that the Union had not taken up the attitude as evinced from Ext. E. This kind of approach to similar questions has to be considered seriously and hence I am thoroughly justified in not showing any sympathetic view of the matter. Hence I hold that the action of the management in discharging the worker is justifiable and decide the issue against the Union.

7. I pass this award in terms specified above. This will come into effect from the date of publication according to Section 17 of the Industrial Disputes Act.

Trivandrum,
28-7-1955.

K. N. Kunjukrishna Pillai,
Industrial Tribunal.

APPENDIX.

Witnesses on behalf of Union.

WW1 Sri Mammukannu

WW2 Sri B. I. Lopez

Witnesses on behalf of management.

1. Sri Kesavan Sadhasivan.
2. Sri J. E. Gonsalvez.

Exhibits on behalf of Union.

A. Letter from Sri K. G. S. Nair, Representative of the Associated Pictures Ltd., to Sri Mammu Kannu, Gate Keeper, Sree Moolam Picture Palace, Quilon.

B. Letter from Sri B. I. Lopez, Gate Keeper, S. M. P. P. Quilon to the Manager of S. M. P. Palace, Quilon dated 10-9-53.

C. Letter from the Manager, S. M. P. Palace to Sri B. I. Lopez, S. M. P. Palace, Quilon dated 10-9-1953.

D. Letter from the Manager, S. M. P. Palace, Quilon to Sri B. I. Lopez dated 12-9-1953.

E. Copy of letter from Sri B. I. Lopez to the Manager, S. M. P. Palace dated 14-9-53.

F. Letter from the Manager, S. M. P. Palace, Quilon to B. I. Lopez dated 7-10-1953.

Exhibits on behalf of management.

I. Proceedings of enquiry of Sri Sadhasivan Kesavan.

II. Letter from Sri K. G. S. Nair, Representative of Associated Pictures Ltd., to the Manager, M/s. S. M. P. Palace, Quilon.

III. Copy of the notice from the Manager, S. M. P. Palace, Quilon to Sri Mammu Kannu dated 6-1-1955.

IV. Letter from Sri Mammu Kannu to the Manager, S. M. P. Palace dated 8-1-1955.

V. Copy of letter from the Manager, S. M. P. Palace to Sri Mammu Kannu dated 8-1-1955.

VI. Letter from Sri Mammu Kannu to the Manager, S. M. P. Palace dated 8-9-1950.

VII. Letter from Sri Mammu Kannu to the Proprietor, S. M. P. Palace dated 1-8-50.

VIII. Copy of the letter from the Manager, S. M. P. Palace to Sri B. I. Lopez dated 1-9-53.

IX. Letter from Sri B. I. Lopez to the Manager, S. M. P. Palace dated 10-9-53.

X. Rules for strict observance by the staff of Sri Moolam Picture Palace, Quilon (Copy)

XI. Letter dated 20-10-53 from the Conciliation Officer to the Manager, S. M. P. Palace.

NOTIFICATION

No. L.2-16929|54|DD. *13th August 1955.*

The award of the Industrial Tribunal, Trivandrum under Section 33A of the Industrial Disputes Act 1947 in respect of the dispute between the Management of the Achencoil Estate, Kalthuruthy P. O. and Sri C. Krishna Pillai and 46 other Employees of the Achencoil Estate, Kalthuruthy received by Government on 2-8-1955 is hereby published under Section 17 of the Industrial Disputes Act 1947 (Central Act XIV of 1947).

By order of His Highness
the Raj Pramukh,
V. V. JOSEPH,
Addl. Secretary to Government.

Government Secretariat,
Development Department,
Labour Section,
Trivandrum.

Before

SRI K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI, B. A., B. L.,
Industrial Tribunal, Trivandrum

INDUSTRIAL DISPUTE No. 49 OF 1954

Between

SRI C. KRISHNA PILLAI AND 46 OTHER EMPLOYEES OF THE ACHANCOIL ESTATE, KALTHURUTTY P.O.

And

THE MANAGEMENT OF ACHANCOIL ESTATE, KALTHURUTTY P. O.

REPRESENTATION:

Sri P. Ramalingom — *On behalf of the workmen.*

Sri D. Sankara Iyer — *Advocate on behalf of management.*

AWARD

A complaint by Sri C. Krishna Pillai and 46 others was filed on 30-10-1954 under Section 33A of the Industrial Disputes Act and it was registered as Industrial Dispute No. 49 of 1954. The Management of the Achancoil Estate filed objection. The complainants examined 2 witnesses and filed Ext. A to Ext. H(1) and the management has examined 2 witnesses and filed Ext. I to Ext. VI.

2. It is contended by the complainants that they were workers engaged in the Achancoil Estate and were kept out of employment from 1-10-1954 while Industrial Dispute No. 25 of 1954 is pending between the management and the workmen, without obtaining permission from the Tribunal. It is further contended that this action of the management is against the provisions of Section 33 of the Act and as such they should be

reinstated with wages from 1-10-1954. The management, in its objection, has mentioned that the complaint under Section 33 is not sustainable and that in the exercise of their right to recruit new workers when they got a sale of the estate could not recruit the complainants as they were found to be medically unfit and that the complainants were not his workmen and hence there is no Industrial Dispute.

3. I will take up the contention of the management that the petition under Section 33A is not maintainable. In the last para of the objection, the management has stated that "A petition under Section 33A of the Act or under any other Section of the Act is not maintainable against us either in fact or in law". A reading of Section 33A will show that there should be a contravention of the provision of Section 33 during adjudication. Section 33 states:—

"Where an employer contravenes the provisions of Section 33 during pendency of proceedings before a Tribunal, any employee aggrieved by such contravention, may make a complaint in writing, in the prescribed manner to such Tribunal and on receipt of such complaint that Tribunal shall adjudicate upon the complaint as if it were a dispute referred to or pending before it, in accordance with the provisions of this Act and shall submit its award to the appropriate Government and the provisions of this Act shall apply accordingly".

4. So it is clear that a dispute must be pending before this Tribunal for adjudication at the time when the employer contravened the provisions. It is disputed by the management that such a dispute was pending on 1-10-1954 when the employer was alleged to have terminated the services of the complainants. According to the contention of the complainants, the dispute which was pending adjudication is Industrial Dispute No. 25 of 1954. It is true that Industrial Dispute No. 25 of 1954 was pending on 1-10-1954 and is still pending. But the question is whether the parties are the same. It requires no arguments that if the management of the Achancoil Estates in this dispute (Industrial Dispute No. 49 of 1954) is different from the management of the Achancoil Estate in Industrial Dispute No. 25 of 1954, a petition under Section 33A cannot stand.

5. Mr. Ramalingom would argue that managements in both the disputes are the same. But it is in evidence the estate originally belonged to Mr. & Mrs. T. D. Keir from whom Messrs. A. D. Ninan & Sons had puchased for consideration on 11-8-1954. The fact is not disputed by Mr. Ramalingom. It is also admitted that the workmen in Industrial Dispute No. 25 of 1954 do not claim any relief against M|s. A. P. Ninan & Sons because the issues referred for adjudication are:—

(1) Are the workmen eligible for any bonus for the year 1953 over and above what has already been received by them; and if so, to what extent?

(2) Are the workmen entitled to any bonus for the year 1953; and if so to what extent?

6. So, admittedly there is a change in the personnel of the management and hence it can not be contended that the present management is the same in Industrial Dispute No. 25 of 1954. Then it is crystal clear that no dispute was pending adjudication between this management of Achancoil Estate and the workmen when the alleged contravention took place. So a complaint under Section 33A does not lie.

7. In view of my above finding, I need not go into the other contentions of the parties. Hence I dismiss the complaint filed under Section 33A of the Act.

8. I pass this award in terms specified above. This comes into effect from the date of publication according to Section 17 of the Industrial Disputes Act.

Trivandrum,
28-7-1955.

K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI,
Industrial Tribunal.

APPENDIX

Witnesses on behalf of employers

1. Sri A. George Ninan.
2. Sri Jacob Bhanu.

Witnesses on behalf of workers

1. Sri P. Krishna Pillai.
2. Sri P. Ramalingom.

Exhibits on behalf of workers.

A. Memorandum of settlement dated 15-7-1954.

B. Notice published by the Quilon District Planters Association on 15-7-1954.

C. Proceedings of the joint conference dated 11-10-1954.

D. Proceedings of the joint decision held in the office of the Achancoil Estate, Kaltburutty on 14-7-1954.

E. True copy of the letter from the Secretary, All Travancore Estate Workers Union, Branch-Kalthurutty to Mr. J. D. Keir, Achancoil Estate dated 9-9-1954.

F. Letter from Sri J. D. Keir, Proprietor, Achancoil Estate to Sri P. Ramalingom, President, Kunnathur Estate Workers' Union, Elamanoor dated 3rd September 1954.

G. Letter from Sri J. D. Keir, Achancoil Estate, to Sri P. Ramalingom, President dated 8-9-1954.

H. Letter from the Conciliation Officer, Camp: Quilon to Sri P. Ramalingom, President, All Travancore Estate Workers' Union, Kalthurutty on 9-10-1954.

H1. Letter from the Conciliation Officer, Quilon to the Secretary, All Travancore Estate Workers' Union, Kalthurutty dated 9-10-1954.

J. Wage slips issued to 5 workmen by the Management of Achancoil Estate dated 8/54.

Exhibits on behalf of management.

I. Letter from the Joint Secretary, All Travancore Estate Workers' Union, Kalthurutty Branch to Mr. J. D. Keir, Proprietor, Achancoil Estate, Kalthurutty P. O. dated 18·8·1954.

II. Letter from Sri George Ninan, A. P. Ninan & Sons, Planters & Merchants, Kulathupuzha to the Joint Secretary, All Travancore Estate Workers' Union, Kalthurutty Branch, Thenmala dated 22nd August 1954.

III. Letter from the Vice President, All Travancore Estate Workers' Union, Branch—Kalthurutty to the Labour Commissioner, Trivandrum dated 3rd June 1954.

III (A). The resolution unanimously passed in the public meeting of estate workers on the Thenmalai Valley held on 2·6-54, Mr. P. O. Spencer in Chair.

IV. Receipt of the workers, Achancoil Estate, Kalthurutty.

V. Letter from the Superintendent, Achancoil Estate, Kalthurutty P. O. to Sri Sankaran Kg. & His workers of Achancoil Estate on 14th June 1954.

VI. Report of medical inspection of Achancoil Estate Labours conducted on 25·9·1954 & 26·9·1954.

NOTIFICATION.

No. L. Dis. 16935/55/DD.. 16th August 1955.

The award of the Industrial Tribunal, Trivandrum under Section 33 A of the Industrial Disputes Act in respect of the dispute between the Malabar Products Ltd., Kandassankadavu and their workmen Sri Kolatt Kunjappu Krishnan, Padiyam P. O. Kandassankadavu and six others received by Government on 12-8-1955 is hereby published under Section 17 of the Industrial Disputes Act 1947 (Central Act XIV of 1947).

By order of His Highness
the Raj Pramukh,

Government Secretariat,
Development Department,
Labour Section,
Trivandrum.

V. V. Joseph,
Secretary to Government.

Before

Sri K. N. Kunjukrishna Pillai, B. A., B. L.
Industrial Tribunal, Trivandrum.

INDUSTRIAL DISPUTE Nos.

82 of 1955,
83 of 1955,
84 of 1955,
85 of 1955,
86 of 1955,
87 of 1955
and
88 of 1955.

Between

SRI KOLATT KUNJAPPU KRISHNAN,
PADIYAM P. O. KANDASSANKADAVU AND
6 OTHER WORKMEN.

and

THE MALABAR PRODUCTS Ltd.
KANDASSANKADAVU.

Representation :

Sri K. K. Vasu Panicker .. On behalf of the workmen.
Sri P. Sankara Menon .. On behalf of the management.

AWARD.

Messrs. Kolatt Kunjappu Krishnan and six others filed petitions under Section 33A against the management of the Malabar Products Ltd., on 12-5-1955 and these petitions were

registered as Industrial Dispute Nos. 82, 83, 84, 85, 86, 87 and 88 of 1954. Objections were filed by the management. Three witnesses were examined by the petitioners and the management has examined one witness and filed Ext. I to Ext. IV. The Advocates appearing on both parties filed a joint statement that joint evidence has to be taken in all these disputes as the parties and subject matter is the same. The seven petitioners filed the petitions on 12-5-1955 on the ground that they were denied work by the management on a particular day thereby violating the provisions of Section 33 and hence the cause of action is also the same. Hence, I am justified in allowing the request of the advocates and sending one common award binding the parties in all the 7 disputes.

2. A dispute between the Management of Malabar Products Ltd., and the workmen represented by the Kandass Tile Factory Workers Union as Industrial Dispute No. 73 of 1954 is pending adjudication. It is alleged by the petitioners that the management refused to give work to all the 7 petitioners from 17-11-1954 and they approached the management for 3 days consequently but persisted in refusing work. This is against the provisions of Section 33 because the management did not get permission of the Tribunal before refusing to give work. This refusal which tantamounts to discharge is violation of Section 33 and as such they should be reinstated with back wages.

3. A preliminary objection is raised by the management that the petitions under Section 33A are not maintainable on the grounds that there is no violation of Section 33 and that the petitioners are not workmen. Mr. Menon, on behalf of the management has filed a petition to decide the preliminary issue before going into the merits of the dispute. I will consider the preliminary objection.

4. Mr. Menon has submitted that conceding for arguments sake that the petitioners were refused work from 17-11-1954, it was no contravention of Section 33 because no adjudication was pending on 17-11-1954. In the petition as well as in the deposition of petitioner as Ww1, it is admitted that all these persons were denied employment on 17-11-1954. It is also clear that Industrial Dispute No. 73 of 1954 was referred by Government on 16th December 1954. So the refusal of work on 17-11-1954 is not during pendency of adjudication. Mr. Vasu Panicker would argue that eventhough the refusal of work began from 17-11-1954 it is a continuous act which continued to exist even to-day and hence when refusal took place within the period from 16-12-1954 when the main dispute was referred by Government for adjudication, it became a violation of Section 33 during adjudication. This is a very clever interpretation but if this is to be accepted, the discharge of any workman can be brought within the purview of Section 33A which means the very intention of the set-up of Industrial Disputes Act has to be ignored. No reasoning is needed to reject the argument of Mr. Panicker.

Hence, I accept the contention of the management that on 17-11-1954, there was no adjudication pending. If there is no pendency of adjudication, there is no violation of the provisions of Section 33. Hence a petition under Section 33A does not lie.

5. The next objection raised by Mr. Menon is that the petitioners are not workmen of the management under Section 2 (s) of Industrial Disputes Act. There is no necessity to consider either this question or the merits of the dispute so long as I hold the view that complaint under Section 33A does not lie on other reasons.

6. Hence, I hold that petitions filed by 7 persons under Section 33 A of the Act do not lie and I dismiss them.

7. I pass this award in terms specified above and this will be published according to Section 17 of the Act. This award comes into effect from the date of publication.

Trivandrum,
8-8-1955.

K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI,
Industrial Tribunal.

APPENDIX.

Witnesses on behalf of workmen.

1. Sri Kunjayyappan.
2. Sri Joseph.
3. Sri Velayudhan.

Witnesses on behalf of management.

1. Sri Devassi.

Exhibits on behalf of workmen.

Nil.

Exhibits on behalf of management.

I. Register of employment, of the Malabar Products Ltd., Kandassankadavu.

II. Register of adult workers, of the Malabar Products Ltd., Kandassankadavu.

III. Register of adult workers, of the Malabar Products Ltd., Kandassankadavu.

IV. The Malabar Products Ltd., Kandassankadavu Cash Book.

NOTIFICATION.

No. L. Dis. 1243/55/DD. *16th August 1955.*

The award of the Industrial Tribunal, Trivandrum in respect of the dispute between Messrs Lipton Ltd., Madras and their workmen represented by the Lipton Employees Union, Madras received by Government on 6-8-1955 is hereby published under Section 17 of the Industrial Disputes Act 1947 (Central Act XIV of 1947).

Government Secretariat,
Development Department,
Labour Section,
Trivandrum.

By order of His Highness
the Rajpramukh,
V. V. JOSEPH,
Secretary to Government.

Before

SRI K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI, B. A., B. L.,
Industrial Tribunal, Trivandrum.

INDUSTRIAL DISPUTE No. 19 OF 1955.

Between

MESSRS. LIPTON LTD., MADRAS

And

THEIR EMPLOYEES

represented by

LIPTON EMPLOYEES UNION, MADRAS.

REPRESENTATION:

Sri S. K. Choudhuri — *On behalf of the management.*
Sri V. G. Row, Bar-at-Law — *On behalf of the Union.*

AWARD.

The Government in their order L4-1243/55/DD dated 18-2-1955 referred certain disputes to the Industrial Tribunal, Trivandrum and the same was registered as Industrial Dispute No. 19 of 1955. The Secretary of the Lipton Employees Union (which will be mentioned as Union hereinafter) filed statement

en 14-3-1955, and the Branch Manager, Madras of Lipton Ltd., filed their reply on 28-3-1955. The Union filed replication en 30-3-1955. The Union has examined two witnesses and filed Ext. A to Ext. N. The management examined the Branch Manager, Madras as EW1. The issues to be decided are: —

1. Whether the terminatien of services of Sri K. M. Gevinda Pillai is justifiable?
2. Te what reliefs is he entitled?
   (a) If the terminatien ef services is net justifiable and
   (b) if the terminatien ef services is found justifiable.

2. Messrs. Lipton Ltd., Madras is a company mainly engaged in the sale of tea and they have got sales depot all ever the country. At Alleppey, there is one such depot and Sri K. M. Govinda Pillai was appointed as a salesman on 12-7-1951 and confirmed en 21-11-1951, after the period ef prebatien. His services were terminated en 3-8-1954. The Lipten Employees Unien in which Sri K. M. Gevinda Pillai is a member, teok up his cause, the Assistant Labeur Commissiener attempted a settlement and en failure, the dispute was referred for adjudication. On behalf of the management, it is centended that there is ne Industrial dispute werthy ef adjudication on two greunds. Mainly, that the discharged salesman is net a werkman and that the dispute is an individual dispute and net an Industrial dispute coming under the purview of the Industrial Disputes Act.

3. The secend peint raised as preliminary ebjection is that the Lipten Employees Unien is incompetent te take up the cause ef the discharged werker because the Unien was registered in Madras State and the dispute arose in Travancere-Cochin State.

4. Befere geing inte the merits ef the issues, it is necessary te consider such ebjectiens because if the management succeeds in the preliminary objectiens, there will be ne necessity to ge inte the merits ef the issues. Regarding the cempetency ef the Unien to take up this dispute, it is centended by the management that Lipten Employees Union was registered in Madras under the Trade Unien Act and that Sri K. M. Govinda Pillai was an employee engaged by the management in Travancere-Cochin State and the cause of the action arese in Travancere-Cochin State. That is te say, the Union which has been registered in one State cannet take up the cause ef a member of the Unien whe is working in anether State and that the Unien has, therefore, no jurisdictien eutside the territory ef the State ef Madras.

5. Admittedly, there is ne statutory ban en the Union er any unien of werkers fixing territerial jurisdiction. Lipten Employees Unien is a registered trade Union, registered at Madras,

with Regisler Number 1595. There is no prohibition under the lew for a worker to join as a member if he hes got the prescribed qualificetion laid dewn by the rules adapted by the Union end the Union cen take up the cause ef its members wherever they are employed under the Company. Hence, I have absolutely no hesitatien in over-ruling this objection.

6. The next point reised by the menagement is thet discharged employee is net e workman under the Act. Mr. Choudhuri who ergues the case on behelf of the menagement, contended thet the work ef a salesmen is neither clerical nor manual and elaboretely discussed the questien of law on the point and cites elmost ell decision by the competent Courts. From ell these decisions, it is cleer, that the question whether a particuler person is a workman or not has to be decided with reference te the ectuel work performed by him. As laid down by the Labour Appellete Tribunel in 1953, I LLJ, page 344 and other rulings, it is neither the designatioe nor the selary that would decide the question. It is essentially a question of fact. It is contended by the Union and emphetically ergued by Mr. Row that the werk of this salesman in Alleppey Depot is manual as well as clerical. It is in evidence thet there is a depot et Alleppey for the sele of Lipten tee and the selesmen tekes the pecking cases of tee in cert, usually pulled by the hired workmen and takes them to different perts es fer es Kayemkulam, Menkomp and other pleces. He hed to go to tee-shops and go door to door making cash bills, receiving cash etc.

7. Eventhough, Mr. Choudhuri would ergue thet the employee had to supervise the work, the Assistant Menager of Medres, as EW1 would swear "I know the routine of work of the workmen. He is a selesman who goes from shop to shop try te sell eur goeds. In some places giving goods; it all depends from plece to place. In some cases, eccording necessity, he gives distribution cherges ef cycle coolie. It depends upon the pleces where he goes fer distribution of work. To there every shop he carries the goods". From this, it is clear that the manuel werk of carrying tea-peckets to shops was done by the salesman eventhough in some places he could engage a coolie for the purpose. It is also cleer thet there was no permonent person to do this menuel werk eventhough he could engege under certain circumstences. My ettention was drewn to e phote on page 19 of Ext. A where, edmittedly, the salesmen is stending besides the carl end doing the business. Pulling the cart with tea-packets is a manuel work which the salesmen is expected to do ordinerily. If this is not manual work, I wonder which else is manual work eccording to Mr. Choudhuri. So it is cleer from evidence that the discherged employee was doing manual work which wes essentially end necessarily his primary work. It is elso contended that he was doing clerical work at least for two hours in a day. This is serieusly opposed on the ground thet it was only incidentel to the supervisory nature of the work he wes performing. Writing bills, doing in the course of sale, and such

work are clerical which are incidental to his work but knowing the condition of local market and making reports, attempting to get the good-will for Liptons Tea, canvassing for it, maintenances of books and registers, giving instructions to dealers are some of the routine works of the salesman which are not incidental to the salesman's other work but these are essentially of clerical nature. I had occasion to see one of the salesman attached to a similar depot in this State, doing the work. Hence, after going through the evidence, I am convinced that the works of a salesman are both manual and clerical and he is a workman as defined by the Act. Mr. Row, Bar-at-Law, in his characteristic elegant way, has relied on the decision of the Labour Appellate Tribunal in National Tobacco Case as reported in 1954 I LLJ. page 159, to argue that the salesman is a work man. Thus, I hold that the discharged salesman is a workman.

8. The next point raised by Mr. Choudhuri is that dispute is only an individual dispute and the Tribunal has no jurisdiction and in support of his contention, he has quoted some ruling down from the Kandal Textiles Case. Now, it is settled law that when a collective body of workmen take up the cause of such disputes, it is an Industrial dispute and it is evident from the Conciliation proceedings and the wording of the Order of reference that the Lipton Employee's Union has taken up the cause and it is an Industrial dispute. It is also settled law now, that dismissed employee falls within the definition of a workman and a dispute raised by him in connection with his non-employment does fall within the purview of the term "industrial dispute" (1951, I LLJ I). Thus, I over-rule the preliminary objections raised by the management.

9. Now the issue referred for adjudication is whether the termination of services of Sri K. M. Govinda Pillai is justifiable. The employee was terminated from service by a letter dated 28-7-1954 (Ext. B). Admittedly, the Divisional Salesman of the management went to the depot, checked the stock and accounts, took charge of it and handed over Ext. E. Order on 3-8-1954. In Ext. B, the reason for the termination of services is stated as "We have received your letter No. G. P. 39 of 22nd instant, and the explanation submitted by you is very unsatisfactory indeed". In Ext. B, reliance is placed on 2 letters addressed to the employee on 27-8-1953 (Ext. E) and on 25-1-1954 (Ext. F) to show that his work was very unsatisfactory. It is also clear from Ext. B that the employee disregarded not only the Standing Instructions of the management but also the repeated warnings given to him from time to time. According to Mr. Choudhuri, the reason for terminating the services of the employee is stated in Ext. C dated 19-7-1954 and this is the charge-sheet as is stated in para (iv) of the Reply Statement filed by the management on 28-3-1955. Mr. Row would lay emphasise on the fact that the charge levelled against the employee is very vague, he was not given opportunity to explain his innocence, the management has acted in a most arbitrary

way and that the management was actuated with ulterier metives and hence he would couclude that the management deviated from the guiding principles enunciated by the Labour Appellate Tribunal in the Full Bench in the Buckingham aed Carnatic Mills Case as reported in 1952 LAC, page 497. Having in mind the four exceptions, laid down in the now famous decision of the Full Bench, I will consider the evidence in this case.

10. Ext. C Charge-sheet dated 19-7-1954 which is based on a report written or oral given by the District Salesman to the management and it alleges that the employee used to give extensive credit to tea-shops contrary to the rules and regulations laid down by the management. The employee was asked to submit his explauation aud a copy of the explanation submitted by him on 22-7-1954 is marked as Ext. D. In Ext. D, while denying the allegation, the empleyee has stated that he had never given on credit but when he went to out-station work at time, he had given the goods to certain tea-shop dealers in the morning aad collected in the evening when he returned from work aud even this was stopped as per instruction of the District Salesman. A reading of Exhibit C will show that the allegations by the management are that:—

(1) The employee had given extensive credit to tea-shops;
(2) The Divisional Salesman had helped the employee to collect some of the eutstandings;
(3) This is against the Instructions given by the management.

11. No doubt, the allegations, if preved, are sufficient te warrant serious punishment by the management. But Mr. Row would emphatically argue that no enquiry was couducted by the management lu the fact of the denial of the employee (Ext. D). It is admitted by Mr. Choudhuri that over aud abeve the report of Divisional Salesmae, the managemeet did not conduct any independent enquiry but he would urge that the Divisional salesman was a very responsible officer of the Company and there was ne reason to disbelieve his report. It seems to me that Mr. Choudhuri while arguing with enthusiasm on behalf of the management, forgets that the laisez faire theory of employer-employee relationship has gone and the State has enacted statutes ln order to evolve a Welfare State within the frame work of our Constitution. A totally differeut out-look towards labour in order to achieve cordial relationship is belng evolved with the emergence of modern concepts of social justice and this aspect of the matter has become settled law as laid down by the Labour Appellate Tribunal in the Buckiugham and Carnatic Mills Case.

12. Here is a case in which the management levels certain serious allegations against its ewn employee and he denies them in toto. What the management does is that they terminate the services of the employee on the ground that what District Salesman has reperted is true and heece there is no necessity to

enquire about it. Mr. Choudhuri would argue that the allegation is admitted by the employee when he has stated in Ext. D that "I have given the tea in the morning and collected the money in the evening when I was visiting the out-station market". It is crystal clear that the above statement of the employee cannot be considered as an admission of charged levelled against the employee as per Ext. C. It is strange that the superior officer who has reported the matter to the management as mentioned in Ext. C is not examined by the management. I am at a loss to understand how the management has failed to observe the principles of natural justice by giving an opportunity to the employee to prove his innocence, if any.

13. In this connection, I am not inclined to accept the argument of Mr. Choudhuri that two warnings were given to the employee as stated in Ext. B because these two warnings alone will not entitle the management to punish the worker without proof of further misconduct. Hence, it is not my purpose to go into the merits of the previous warnings in the view I have taken regarding the action taken by the management on the basis of Ext. C.

14. Having aware of my limited power to interfere in the power of the management to direct its internal administration including enforcement of discipline, I am constrained to feel on an examination of the findings of the management on the charge of misconduct, that there is no evidence to support the findings and that the decision of the management is not a possible view, but a view taken after brushing aside all principles of natural justice.

15. It is contended by the Union that the management was actuated with victimization as the employee was an active trade union worker and in the argument, it is suggested that the management wanted to threaten this particular category of workmen, who have become members of the Union, by taking arbitrary action against this employee. I am aware that allegation of victimization is very difficult to prove as it is a state of mind and there is not reliable evidence to come to the conclusion that management was actuated with victimization, but the action is highly arbitrary and against principles of natural justice.

16. Hence the action of the management comes under one of the exceptions laid down in the leading case and I have to interfere in the decision.

17. Regarding reliefs, I have no hesitation to hold that this is a fit case in which reinstatement has to be ordered with back salary with allowance.

18. Mr. Row would submit that the management should be ordered to meet the expense of the Union because the President and Secretary of the Union were coming from Madras to Ernakulam for two adjournment of the case. He has not filed a statement showing the actual expenses. But, it is clear from

records that the Secretary has attended two sittings and the President has allended one sitting of the Court at Ernakulam.

19. It is palent that an established firm like Lipton Ltd., has advanced in this case all sorts of contentions which are fonnd to be untenable. Hence, I think it is a fit case in which the management should be asked to award the costs of the Union even though, I rarely exercise this power. I assess the expenses of the Union as Rs. 250 and the management should pay the amount to the Union.

20. This award will come into effect from the date of publication in the Gazette according to Section 17 of the Industrial Disputes Act. The arrears of pay to the employee and the expenses to the Union should be paid within 2 weeks from the date of publication and Sri K. M. Govinda Pillai should be reinstated within one week from the date of publication.

21. I pass this award in terms specified above and this will be published according to Section 17 of the Act.

Trivandrum,
4-8-1955.

K. N. KUNJUKRISHNA PILLAI,
Industrial Tribunal.

APPENDIX.

Witnesses on behalf of Union.

1. Sri K. M. Govinda Pillai.
2. Sri V. K. Joseph.

Witness on behalf of management.

1. Sri S. K. Choudhuri.

Exhibits on behalf of management.

Nil.

Exhibits on behalf of Union.

A. Blend, the Lipton House Magazine, Volume I, Number 2.

B. Letter from Madras Office, Lipton Ltd., to Sri K. M. Govinda Pillai, Salesman, Alleppey Depot dated 28th July 1954.

C. Letter from Madras Office, Lipton Ltd., Sri K. M. Govinda Pillai, Alleppey dated 19-7-1954.

D. Copy of explanation given by Sri K. M. Govinda Pillai dated 23-7-1954.

E. Letter from Madras Office, Lipton Ltd., to Sri K. M. Govinda Pillai dated 27th August 1953.

F. Letter from the Madras Office, Lipton Ltd., to Mr. K. M. Govinda Pillai, Alleppey dated 25th January, 1954.

G. Copy of letter from K. M. Govinda Pillai, C/o., N. Vasudevan Pillai, General Clinic, Alleppey to the Manager, M/s. Lipton Ltd., Madras dated 5-8-1954.

H. Letter from the Branch Manager, Lipton Ltd., Madras te Sri K. M. Gevinda Pillai, C/o. N. Vasudevan Pillay, General Clinic, Alleppey.

I. Salesman Selling and Routine. Instructiens ef Lipten Ltd., Madras.

J. Letter from Lipton Ltd., Madras to Mr. K. M. Govinda Pillai, C/o. Mr. N. Vasudevan Pillay, Compounder, Opposite te Boat Jetty, Alleppcy dated 21st August 1954.

K. Letter from Sri K. M. Govinda Pillai, C/o. Sri Vasudevan Pillai, General Clinic, Opposite to Boat Jetty, Alleppey to M/s. Lipton Limited, Madras dated 10-1-1954.

L. Letter frem the Registered Office, No. 39 Adam Sahib Street, Rayapuram to the Labour Officer, Madras 1. No. 160, Mount Road, Madras 2, dated 21st May.

M. The Charter of Demands of Lipton Employees Unien.

NOTIFICATION.

No. LS. 8-4369/54/DD.

13th August 1955.

S. R. O. 29—In exercise of the powers conferred by Section 27 of the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 (II of 1950), Government hereby make the following rules, the same having been previously published as required by sub-section (2) of Section 98 of the said Act.

By order of His Highness
the Raj Pramukh

Government Secretariat,
L. S. G. (Panchayat) Section,
Trivandrum.

GEORGE THOMAS,
Secretary to Government.

Rules regarding the Appointments, Punishments, Transfers, etc., of Officers and Servants of the Panchayats under Section 27 of the Panchayats Act II of 1950.

1. These rules may be called the Panchayat Establishment Rules, 1955.

2. They shall apply to all employees in the service of the Panchayats.

3. The Panchayats shall be divided into three groups according to their annual income for administrative purposes viz.,

Group I. Panchayats having an annual income of Rs. 8,000 and above, excluding grants and contributions from Government;

Group II. Panchayats having an annual income of Rs. 3,000 up to Rs. 8,000 excluding grants and contributions from Government;

Group III. Panchayats having an annual income below Rs. 3,000 excluding grants and contributions from Government.

Note:—This grouping will be made by the Director on the basis of the average revenue for 3 consecutive years.

4. The Director may fix the staff required for Panchayats coming under each group, with their age limit, and educational qualifications, subject to adequate provision in the Budget of the Panchayats concerned, with Government approval.

5. The appointments to the newly sanctioned and vacant posts shall be made by the Executive Authority of the Panchayats concerned subject to the approval of the Panchayat and the Director of Panchayats.

(a) No person whose age exceeds 28 years and who dees not possess tbe prescribed educational qualifications for tbe respective posts shall be appointed to any posts in the Panchayats.

(b) No person who has been dismissed frem the service of the Government or of any local authority or who has been debarred from employment in the service of the Government, shall be entertained on the Panchayat staff except with the previous sanction of the Government.

(c) No officer or servant ef the Panchayat in superior service shall be retained in service after he has attained the age of fifty-five years and no officer or servant ef the Panchayat in the inferior service shall be retained in service after he hes attained tbe age of 60 years.

6. The Officers and servants of the Panchayats who are in service and who do net possess the prescribed educational qualifications and whose age exceeds 28 before the cemmencement of these rules, shall be appointed exempting them from prescribed qualifications with the specific sanction ef Government.

7. The salaries and allowances of the officers and servants appointed in the Panchayat shell be paid from the Panchayet fund by the Executive Authority.

8. All posts, permanent or temperary, the creation of which is sanctioned by the competent authority shall, unless the sanction specifies a different date, take effect from the date of tbe sanction..

9. Every prepesal for fixing or altering the number, designations, and grades of the officers and servants under a Panchayat and the salaries, fees and allewances peyable to them shall be accompanied by a proposition statement in duplicate (in form 26 of the Travancore Financial and Account Code—Volume I). The preposition statement shall include:—

(i) the present cost of the establishment or section thereof to which the proposal relates;

(ii) details regarding the number, salaries, fees and allowances of the pest or posts proposed te be added er altered;

(iii) the cost of the establishment er section thereof after revision.

10. (i) Every permanent eppointment to a post in the Panchayat shall be subject to probation for a period of one year on duty.

(ii) The appointing authority may, after the expiry of one year from tbe date of appointment of a person on probation, fer reasons of unsuitability to be specified in writing, revert such person to his permanent post if he is already holding a permanent post, in the service of the Panchayat, or discharge him from service in other cases.

(iii) A person who has completed his period of prebation in a grade satisfactorily shall be confirmed in that post on the expiry of the probationary period.

(iv) A person who has completed his period of probation and is awaiting confirmation shall unless his increment is withheld as a matter of punishmant be entitled to draw the increments earned by him from time to time in the scale of pay, if any, applicable to the post concerned, including his periods of probation.

11. Promotions shall be made in accordance with strict seniority except,

(i) where a senior does not possess the qualifications prescribed for holding the higher post or is definitely proved to be incompetent to hold such post, or

(ii) where on account of his proved serious misconduct it is considared undesirable to promote him.

NOTE :—In tha casa of those who do not possess the qualifications prescribed for holding higher posts, such of them who have put in a claan record of service of not less than 20 years, who are certified to be efficient by the Panchayat concerned and who are not below 45 years of age, shall be promoted with the sanction of Government.

12. Certificates of age, health and nativity shall be obtained by the Executive Authority from evary officer or servant appointed for tha first time to a post in Panchayat service and shall be attached to the first pay bill of such officer or servant.

13. (i) Security shal lbe taken from the Officers and servants of Panchayats holding posts for which securities have been prescribed by the Director.

(ii) Security bonds shall be got executed by all subordinates who have furnished the necessary security.

14. Save as otherwise provided in these rules or in any other rules in force, for the time being, the 'conditions of service' of all officers and sarvants of the Panchayat shall be the same as those of Government servants of similar standing and status in respect of the following mattars, namaly :—

(a) Leave and leave allowances;
(b) Travelling allowance; and
(c) Superannuation and retirement.

15. No advance increment to any Officer or servant of a Panchayat shall ba given.

16. (i) A Panchayat may parmit any of its officers and servants to leave its service permanently and enter the service of any other Panchayat or local body with the approval of the Director and consent of the Panchayat or local body. A Panchāyat may also allow its officers and servants so transferred to count for leava and for pension (in the case of pensionable employees) their previous service under any other Panchayat or local body.

(ii) The local body granting the leave shall pay the leave allowances of the officer or servant from its own funds in the

first instance and arrange to recover from the Panchayat concerned the amount of leave allowances which the latter is liable to pay.

17. A service book shall be maintained in the form prescribed for employees in Government service for every officer or servant of a Panchayat.

18. The Executive Authority shall be responsible for the correct and up-to-date maintenance of the service book of every officer or servant of the Panchayat and he shall record an annual certificate of verification in the service book as early as possible after the end of every year.

19. (a) When any post or posts are abolished, persons shall be selected for discharge or reversion from the Panchayat concerned in the order of juniority:

Provided that no officer or servant shall be discharged on the abolition of any oppointment unless he cannot be provided for otherwise.

Explanation:—An appointment the pay of which is reduced shall be deemed to be abolished within the meaning of this snb-rule.

(b) Where a person to be discharged under snb-rnle (a) holds a post in a grade to which promotions are normally made from a lower grade, he shall, if he so desires, instead of being discharged, be provided with a post in such lower grade and be placed ot the top thereof and snb-rnle (a) shall then be applied to the selection of persons for discharge or reversion from such lower grade.

20. Reasonable notice shall be given to an officer or servant in permanent employment before he is discharged under Rnle 19. If, in any case, notice of at least three months is not given and the officer or servant has not been provided with other employment on the date on which his services are dispensed with, a gratnity not exceeding his emolnments for the period by which the notice already given falls short of three months shall, with the sanction of the authority competent to dispense with the services of the officer or servant concerned, be paid to him.

21. (i) In the absence of an express statement to the contrary, an order for the abolition of a permanent appointment or for the reduction of the emoluments of snch appointment shall not be brought into operation before the expiry of three months after notice has been given to the officer or servant whose services are to be dispensed with on sucb abolition or rednction.

(ii) The Executive Authority shall be responsible for avoiding any unnecessary delay in giving snch notice.

22. Any person who is discharged or reverted nnder snb-rule (a) of Rule 19 shall, within one month from the date on which he was Informed of the order of discharge or reversion, be entitled to appeal against snch order on the ground that, sub-rnle has not been complied with, to the authority to whom an appeal from on order dismissing him would lie.

23. When candidates are required for employment in any post in a Panchayat, preference shall be given to persons discharged or reverted from such posts in the Panchayat, so long as such persons desirous of such appointments are available, appointments being made in the inverse of the order in which they were discharged or reverted from such Panchayat:

Provided that, in the case of a person, who did not, on the date of his discharge or reversion, hold the post substantively, he possesses the qualifications, if any, prescribed for the post or has, before discharge or reversion, been exempted by competent authority from the possession of such qualifications:

Provided also that if the appointing authority considers it undersirable that any specified person should be appointed under this rule, such authority may, for reasons to be recorded in writing and communicated to the person concerned, refuse to appoint him, and an appeal shall lie from such refusal as if it were an order of dismissal.

24. Any person eligible for re-employment under rule 23 shall be entitled to appeal to the authority to whom an appeal from an order dismissing him would lie on the ground that some person who should have been re-employed later has been re-employed before him. Such appeal shall be preferred within 3 months after the date on which such other person has been re-employed.

25. Where an officer or servant of a Panchayat is found guilty of any negligence or breach of rules or orders in consequence of which pecuniary loss has been caused to the Panchayat, the Executive Authority may, in addition to any other punishment which may be inflicted in respect to such negligence or breach, order that the whole or portion of the loss shall be made good by such officer or servant.

26. No officer or servant of a Panchayat who is convicted of an offence involving moral turpitude shall be retained in its service.

27. No order of dismissal, removal, reduction or suspension not being one pending inquiry, or with-holding increments or promotion, including stoppage at an efficiency bar shall be passed on an officer or servant of a Panchayat (other than an order based on facts which have led to his conviction in a criminal court) unless he has been informed in writing of the grounds on which it is proposed to take action and has been afforded an adequate opportunity of defending himself. The grounds on which it is proposed to take action shall be indicated in the form of a definite charge or charges which shall be communicated to the person charged together with a statement of the allegations on which each charge is based and of any other circumstances which it is proposed to take into consideration in passing orders on the case. He shall be required within a reasonable time to put in a written statement of his defence. The proceedings passing final orders shall contain a clear and

sufficient record of the evidence and a statement of the findings and the grounds thereof :

Provided that this rule shall not apply where the person concerned has absconded, or where it is, for other reasons impracticable to communicate with him.

Explanation 1. The discharge or reversion to a lower post.

(i) of a person engaged under a contract in accordance with the terms of his contract ; or

(ii) of a person appointed otherwise than under a contract, to hold a temporary appointment, on the expiry of the period of the appointment, does not amount to removal or dismissal or reduction within the meaning of this rule.

Explanation—2. The discharge or reversion to a lower post of any person officiating in any post.

(i) if made in accordance with such general or special rules or orders of Government in that behalf, does not amount to removal or dismissal or to reduction within the meaning of this rule, and

(ii) if not so made, shall amount to removal or reduction as the case may be within the meaning of this rule.

28. The Executive Authority of a Panchayat may suspend any officer or servant of the Panchayat pending enquiry into his conduct for a period not exceeding three months, provided that in exceptional cases where the enquiry cannot be completed within three months from the date of suspension, the officer or servant may be suspended for a further period not exceeding three months. During the period of his suspension, such officer or servant shall be paid a subsistence allowance the amount of which shall not exceed one fourth of his salary.

29. No appeal shall lie against the order of the Executive Authority imposing any one or more of the following punishments namely :—

(a) Censure

(b) A fine not exceeding three rupees or a recovery of any sum not exceeding three rupees under rule 25.

(c) Suspension pending enquiry under rule 28.

30. (i) Against all orders of the Executive Authority imposing punishments other than those referred to in rule 29 and against all orders of discharge or reversion to a lower post an appeal shall lie to the Director :

Provided that the discharge or reversion of any person shall not be deemed to be an order imposing a punishment within the meaning of this sub-rule and no appeal shall lie in respect thereof in cases falling under explanation 2 (1) under rule 27.

(ii) Notwithstanding anything contained in the preceding rules the Director or such officer as he may empower in this

behalf may call for the records relating to the punishment of any officer or servant of a Panchayat and pass such orders as may be deemed fit.

(iii) All orders possed on appeal under sub-rule (i) and all orders passed under sub-rule (ii) shall be given effect to by the Executive Anthority immediately.

31. Every Officer or servant of a Panchayat preferring an appeal shall do so separately and in his own name.

32. All oppeals other than those preferred under Rule 22 shall be preferred within three months from the date on which the oppellant received the order appealed against.

33. The Executive Authority of a Panchayat shall not cancel or modify any order of punishment passed by his predecessors in office without the previous sanction of Director.

84. Every appeal preferred under these rules shall contain all material statements and arguments relied on by the appellant and shall be complete in itself.

35. Every appeal shall be submitted through the proper channel and through the authority from whose order the appeal is preferred. A copy of the appeal may, however, be sent direct to the appellate authority, namely, the Director.

36. Any person aggrieved by the orders of the Director may appeal against such orders to Government within thirty days from the date of such orders.

37. The appellate authorities may pass such orders on the appeal as they deem fit, and pending decision of the points under appeal, may direct the authority from whose order the appeal is preferred, to keep the proceedings in abeyance.

38. In these rules :—

(i) 'The Director' means the Director of Panchayats of the Travancore-Cochin State or any other Officer authorised by Government to exercise any of the powers of the Director of Panchayats under these Rules.

(ii) 'Superior service' has the same meaning as in the Travancore-Cochin Service Regulations.

NOTIFICATION.

No. D. Dis. 23268/54/DD. *18th August 1955.*

S. R. O. 30., In exercise of the powers conferred by Section 48 and 112 of the Factories Act (Central Act LXIII of 1948) Government hereby make the following further amendment to Travancore-Cochin Factories Rules, 1952, the same having been previously published as required by Section 115 of the said Act.

AMENDMENT.

In the said Rules, after sub-rule (7) of rule 99, the following shall be added, *viz.*,

"(8) Where the number of children and Infants accommodated in any creche exceeds twentyfive, one woman, experienced in the care of children and infants, shall be appointed for every additional twenty five or less, number of children and infants accommodated, to assist the woman in charge of the creche".

By order of His Highness
the Raj Pramukh,

Government Secretariat,
Development Department,
(Labour Section),
Trivandrum.

V. V. JOSEPH,
Secretary to Government.

പരസ്യം.

നമ്പർ എൽ. ഡി. (ബി) 3-4612/53/ലം. 1955 ജൂൺ 24.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയ താഴെപ്പറയുന്ന ആക്ടിനു് പ്രസിഡന്റിന്റെ അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിനായി ഇതിനാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

ഗവൺമെന്റ സെക്രട്ടേറിയററ്
ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്,
തിരുവനന്തപുരം.

രാജപ്രമുഖൻ തിരുമനസ്സിലെ
ഉത്തരവിൻപ്രകാരം,
എൻ. എസ്സ്. രാമാനുജനയ്യർ,
ഗവൺമെന്റ സെക്രട്ടറി.

1955-ലെ 17-ാം ആക്ററ്.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സിവിൽ കോടതി (ഭേദഗതി) ആക്ററ്.

1951-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സിവിൽ കോടതി ആക്ററ് വീണ്ടും ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ആക്ററ്.

പീഠിക. 1951-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സിവിൽ കോടതി ആക്ററ് (1951-ലെ 22-ാം ആക്ററ്) താഴെപ്പറയപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക വീണ്ടും ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതു് ആവശ്യമെന്നു കരുതുകകൊണ്ടു്,

ഇൻഡ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ആറാം സംവത്സരത്തിൽ താഴെ പറയും പ്രകാരം നിയമമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:—

1. ചുരുക്കപ്പേരും ആരംഭവും. (1) ഈ ആക്ററിനു് 1955-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സിവിൽ കോടതി (ഭേദഗതി) ആക്ററ് എന്നു പേർ പറയാം.

(2) ഗസററിൽ പരസ്യം മുഖേന ഗവൺമെന്റ നിശ്ചയിക്കാവുന്ന തീയതി മുതൽ ഇതു് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതാണു്.

2. 1951-ലെ 22-ാം ആക്ററ്, 20-ാം വകുപ്പിനുപകരം പുതിയ വകുപ്പുകൾ ചേർക്കൽ.

ഇതിനുശേഷം പ്രസ്തുത ആക്ററ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന 1951-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സിവിൽകോടതി ആക്ററ് (1951-ലെ 22-ാം ആക്ററ്) 20-ാം വകുപ്പിനു പകരം താഴെ പറയുന്ന വകുപ്പുകൾ ചേർക്കണം, അതായതു്,

"20. സ്മാൾകാസ് വ്യവഹാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില കോടതി ഉത്തരവുകൾക്കു് അപ്പീൽ.

(1) 1908-ലെ സിവിൽ നടപടി നിയമം, 104-ാം വകുപ്പ്, (1)-ാം ഉപവകുപ്പ് (എഫ് എഫ്) ഖണ്ഡത്തിലും, (എച്ച്) ഖണ്ഡത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉത്തരവ്, സ്മാൾകാസസ് കോടതിയോ, സ്മാൾകാസ്

അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കവേ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് മുൻസിഫോ, ഒരു സബോർഡിനേറ്റ് ജഡ്ജിയോ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നാൽ, അതിന്മേലുള്ള അപ്പീൽ, ആ വകുപ്പനുസരിച്ച് അപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവിന് അപ്പീൽ കൊടുക്കാമായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും കാരണത്തിന്മേൽ, ഡിസ്ട്രിക്ട് കോടതി മുമ്പാകെ കൊടുക്കാം.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അത്തരം ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവ്, സ്മാൾകാസ് അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കവേ ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജി പാസ്സാക്കിയാൽ, അതിന്മേലുള്ള അപ്പീൽ, ആ ഉപവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിതമായ അതേ കാരണത്താൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

20 എ. സ്മാൾകാസ് വ്യവഹാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കോടതി വിധികളുടെയും ഉത്തരവുകളുടെയും പുനർവിചാരണ:—

സ്മാൾകാസ് കോടതിയോ, സ്മാൾകാസ് അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കവേ മറ്റേതെങ്കിലും കോടതിയോ തീർച്ച ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും കേസ്സിൽ പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള ഡിക്രിയോ ഉത്തരവോ നിയമാനുസൃതമാണെന്ന് സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഹൈക്കോടതിക്ക് കേസ്സ് വരുത്തി പരിശോധിച്ച് യുക്തംപോലെ അതുസംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകൾ പാസ്സാക്കാവുന്നതാണ്.

20 ബി. സ്മാൾകാസ് വ്യവഹാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കോടതി വിധികളുടെയും ഉത്തരവുകളുടെയും നിർണ്ണയകത്വം:—

ഈ ആക്റ്റിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച്, സ്മാൾകാസ് കോടതിയോ, സ്മാൾകാസ് അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കവേ മറ്റേതെങ്കിലും കോടതിയോ, പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള ഡിക്രിയോ ഉത്തരവോ, ഈ ആക്റ്റിൽ മറ്റുപ്രകാരം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതൊഴികെ, അവസാനത്തേതായിരിക്കും."

3. 1951-ലെ 22-ാം ആക്റ്റ്, 22-ാം വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി.

പ്രസ്തുത ആക്റ്റ് 22-ാം വകുപ്പ്.

(1) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ, "ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മുൻസിഫന്മാരുടെയും സബോർഡിനേറ്റ് ജഡ്ജിമാരുടെയും ഡിക്രികളിലും ഉത്തരവുകളിലുമുള്ള അപ്പീൽ" എന്നതിനുപകരം "ഡിസ്ട്രിക്ട് മുൻസിഫന്മാരുടെ ഡിക്രികളും ഉത്തരവുകളും സംബന്ധിച്ചുള്ളതും, സബോർഡിനേറ്റ് ജഡ്ജിമാരുടെ ചില ഡിക്രികളും ഉത്തരവുകളും സംബന്ധിച്ചുള്ളതുമായ അപ്പീലുകൾ" എന്നു ചേർക്കണം.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ, താഴെ പറയുന്ന ക്ലിപ്തനിബന്ധനകൾ കൂടെ ചേർക്കണം, അതായത്:—

"എന്നാൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോടതിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഡിസ്ട്രിക്ട് മുൻസിഫന്മാരുടെ ഡിക്രികളും ഉത്തരവുകളും സംബന്ധിച്ചുള്ളതുമായ ഏതെങ്കിലും അപ്പീൽ, ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിക്ക്, അതേ ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ ആ അപ്പീൽ കേൾക്കാൻ പ്രാദേശികാധികാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും സബോർഡിനേറ്റ് ജഡ്ജിക്കായി മാറ്റാം; അതിനുശേഷം ആ സബോർഡി

നേററ് ജഡ്ജി ആ അപ്പീൽകേട്ട് തീർപ്പാക്കേണ്ടതാണ്; അങ്ങനെ അതിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയുടെ സകല അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

എന്നുതന്നെയുമല്ല, ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിക്ക്, ഈ ഉപവകുപ്പിലെ ആദ്യത്തെ ക്ലിപ്തനിബന്ധനപ്രകാരം അദ്ദേഹം മാററിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും അപ്പീൽ തന്റെ കോടതിയിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും മാററാവുന്നതും, നിയമത്തിന്റെ മുറപ്രകാരമുള്ള രീതിയിൽ തനിക്കുതന്നെ അതു തീരുമാനിക്കാവുന്നതുമാണ്."

(3) (2)-ാം ഉപവകുപ്പിനുശേഷം, താഴെ പറയുന്ന ഉപവകുപ്പ് ചേർക്കണം:—

"(3) സബോർഡിനേററ് ജഡ്ജിമാരുടെ അപ്പീൽ ഡിക്രികളും ഉത്തരവുകളും സംബന്ധിച്ച അപ്പീലുകൾ, നിയമം അവയെ അനുവദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ കൊടുക്കാവുന്നതാണ്."

4. 1951-ലെ 22-ാം ആക്ററ്, 25-ാം വകുപ്പിനുള്ള ഭേദഗതി.

പ്രസ്തുത ആക്ററ്, 25-ാം വകുപ്പ് ഒന്നാംഖണ്ഡികയിൽ "ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജി" എന്നതിനു പകരം "ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയോ, സബോർഡിനേററ് ജഡ്ജിയോ," എന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കണം.

(A true translation).

P. Damodaran Nair,
Asst. to the Head Translator in charge.

PART II.

NOTIFICATION.

No. LA4-904/1955 — *16th August 1955.*

The following Bill together with the Statement of Objects and Reasons is published as ordered by the Speaker under Rule 73 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Travancore-Cochin Legislative Assembly.

Legislature Secretariat,
Trivandrum.

V. KRISHNAMOORTHI,
Secretary,
Legislative Assembly.

THE TRAVANCORE-COCHIN GENERAL SALES-TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1955.

A BILL FURTHER TO AMEND THE TRAVANCORE-COCHIN GENERAL SALES-TAX ACT, 1125.

Preamble. Whereas it is expedient further to amend the Travancore-Cochin General Sales-tax Act, 1125 (Act XI of 1125), for the purposes hereinafter appearing;

Be it enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.* (1) This Act may be called the Travancore-Cochin General Sales-tax (Second Amendment) Act, 1955.

(2) It shall come into force on such date as the Government may, by notification in the Gazette, appoint.

2. *Amendment of Section 2, Act XI of 1125.* After Clause (f) of Section 2 of the Travancore-Cochin General Sales-tax Act, 1125 (Act XI of 1125), hereinafter referred to as the principal Act, the following Clause shall be inserted, namely:—

"(ff) 'motor spirit' means any substance which by itself or in admixture with other substances is ordinarily used directly or indirectly to provide reasonably efficient fuel for automotive or stationary internal combustion engines and includes petrol, diesel oil and other internal combustion oils, but does not include kerosene, furnace oil, coal or charcoal;".

3. *Amendment of Section 3, Act XI of 1125.* In Section 3 of the principal Act, (i) in Clause (b) of sub-section (1), after the words "the tax shall be calculated", the following shall be inserted, namely:—

"at the rate of two annas and three pies for every Rupee in the turnover relating to petrol, at the rate of nine pies for every

Rupee in the turnover relating to motor spirit other than petrol, " ;

(ii) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely :—

"(1A) The tax for each year may be assessed, levied and collected in advance during the year in monthly or quarterly instalments, and for that purpose a dealer may be required to furnish an advance estimate of his turnover for the year, or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed. The assessing authority may determine the amount of tax payable in respect of any period and on such assessment the dealer shall pay the sum demanded within such time as may be fixed by such authority," ;

(iii) in sub-section (2), item (x) and the entries against it shall be omitted ; and

(iv) in sub-section (5), for the expression "sub-sections (1) and (2)", the expression "sub-sections (1), (1A) and (2)" shall be substituted.

4. *Amendment of Section 5, Act XI of 1125.* In Clause (vii) of Section 5 of the principal Act, between the words "sale of" and "pepper", the words "motor spirit", shall be inserted.

5. *Certain amendments to have retrospective effect.* The principal Act shall be read and construed as if the amendments made by clauses (ii) and (iv) of Section 3 had formed part of the principal Act from its commencement.

STATEMENT OF OBJECTS AND REASONS.

At present sales-tax on petrol is levied at the rate of two annas in the rupee at the first point and at the rate of three pies in the rupee at all subsequent points in the series of sales by successive dealers. Motor spirit other than petrol is subject to the levy of tax at the rate of three pies in the rupee at all points in the series of sales by successive dealers. It has been noticed that the present arrangement leaves some scope for legal and illegal evasion of tax by dealers in motor spirit at the second and last points. With a view to minimisa the evasion now prevalent among the dealers in motor spirit, it is proposed to levy the tax at the first point of sale only at the rate of two annas and three pies in the rupee in the case of petrol, and at the rate of nine pies in the rupee in the case of motor spirit other than petrol.

Further, Section 3 (1) of the Act provides for the levy of sales-tax on the sale of goods, and the Rules made under the Act provide for the collection of the tax in advance even before the

end of the financial year. The provisions regarding the levy and collection of sales-tax in Madras were also similar. In a recent judgment, the Madras High Court held that the provisions relating to levy of tax in advance were *ultra vires* in as much as the Madras General Sales-tax Act did not provide for Rules being made for the levy of tax in advance. The Law as stated by the Madras High Court has been accepted by the Madras Government and they have accordingly amended their Act to validate the assessment of tax in advance. Even though the provisions of the Act and the Rules made thereunder have not hitherto been challenged before State Courts in relation to this matter, Government consider it advisable to amend the Act on the lines of the amendments made in the Madras General Sales-tax Act. It is accordingly proposed to amend the Act so as to specifically authorise the Government to provide for the levy of sales-tax in advance. It is also proposed to give retrospective effect to the proposal from the date of commencement of the principal Act.

The Bill is intended to give effect to the above proposals.

PANAMPILLI GOVINDA MENON.

പരസ്യം.

എൽ. എ. 4-132/55. 1955 ഫെബ്രുവരി 1.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി നിയമസഭയുടെ നടപടിക്രമവും കാര്യനിർവ്വഹണവും സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങളിൽ 73-ാം ചട്ടപ്രകാരം താഴെപ്പറയുന്ന ബിൽ ഉദ്ദേശകാരണവിവരണവും സാമ്പത്തികക്കുറിപ്പും സഹിതം സ്പീക്കറുടെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

നിയമസഭാ സെക്രട്ടറിയേററ്,
തിരുവനന്തപുരം.

വി. കുഞ്ഞുമുത്തു,
നിയമസഭാ സെക്രട്ടറി.

1955-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ജലസേചന (അഭിവൃദ്ധി വിതവും വെള്ളവരിയും ചുമത്തൽ) ബിൽ.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ ചില ഭൂമികളിൽ അഭിവൃദ്ധി വിതവും വെള്ളവരിയും ചുമത്താൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ബില്ല്.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ ചില ഭൂമികളിൽ അഭിവൃദ്ധി വിതവും വെള്ളവരിയും ചുമത്താൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു യുക്തമായിരിക്കയാൽ ഇൻഡ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ആറാം സംവത്സരത്തിൽ താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം നിയമമുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:—

1. ചുരുക്കപ്പേരും വ്യാപ്തിയും:—(1) ഈ ആക്ടിന് 1955-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ജലസേചന (അഭിവൃദ്ധിവിതവും വെള്ളവരിയും ചുമത്തൽ) ആക്ട് എന്നു പേർ പറയാം.

(2) ഇത് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്നതാണ്.

2. നിർവ്വചനങ്ങൾ:—ഈ ആക്ടിൽ, സന്ദർഭം മറ്റുവിധം ആവശ്യപ്പെടാത്തപക്ഷം,—

(1) 'വിതം' എന്നാൽ 3-ാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധ്യംശദാനം എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു.

(2) 'ജലസേചനപ്പണികൾ' എന്നതിൽ

(എ) കാർഷികാവശ്യത്തിനു വെള്ളം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും സംഭരിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുകയോ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയോ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതോ ആയ എല്ലാ കല്യകളും, തോടുകളും, ജലാധാരങ്ങളും, കുളങ്ങളും;

(ബി) അപ്രകാരമുള്ള കല്യകൾ, തോടുകൾ, ജലാധാരങ്ങൾ അഥവാ കുളങ്ങൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പണികളും, ചിറകളും, ഷട്ടറുകളും, ജലം വരുന്നതിനും പോകുന്നതിനുമുള്ള ചാനലുകളും;

(സി) അപ്രകാരമുള്ള കല്യ, തോട്, ജലാധാരം അഥവാ കുളം എന്നതിൽ നിന്നും വെള്ളം നിറയുന്ന എല്ലാ ജലമാർഗ്ഗങ്ങളും;

(ഡി) കർഷകഭൂമികളുടെ രക്ഷയ്ക്കോ നന്മയ്ക്കോ വേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ ജലനിർഗ്ഗമനപ്പണികളും അതായതു്, കല്യകളും തോടുകളും, കല്യകളിൽ നിന്നോ തോടുകളിൽ നിന്നോ ജലാധാരത്തിൽ നിന്നോ, കുളത്തിൽ നിന്നോ വെള്ളം പോകുന്നതിനുള്ള കൈവഴികളും, അണകളും ചാലുകളും, ഷട്ടറുകളും, ചീപ്പുകളും, മരത്തൂലുകളും, മറ്റുപണികളും;

(ഇ) ഇപ്രകാരമുള്ള കല്യകളും, തോടുകളും, കുളങ്ങളും, ജലാധാരങ്ങളും എന്നിവയുടെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കു് ഗവൺമെന്റു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ ഭൂമികളും, ആ ഭൂമികളുടെമേൽ ഗവൺമെന്റു കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നതോ, ഗവൺമെന്റുവകയുമായതോ ആയ എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളും, യന്ത്രസാമഗ്രികളും, വേലികളും, ഗേറ്റുകളും, മറ്റു് ഏർപ്പാടുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

(3) 'വൻകിട ജലസേചനപ്പണി' എന്നതിൽ 200 ഏക്കറിൽ കൂടുതൽ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള ഭൂമിക്കു് ജലസേചനം ചെയ്യുകയോ അഥവാ ജലനിർഗ്ഗമനത്തിനോ രക്ഷയ്ക്കോ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ജലസേചനപ്പണികളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

(4) ഏതെങ്കിലും ഭൂമി സംബന്ധിച്ചുള്ള 'ഭൂമികൈവശക്കാരൻ' എന്നാൽ ആ ഭൂമി സംബന്ധിച്ചു ചെല്ലേണ്ട പൊതു റവന്യൂ ഗവൺമെന്റിലേയ്ക്കു് അടയ്ക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനായ ആൾ എന്നു് അർത്ഥമാകുന്നതാണു്.

എന്നാൽ കൊച്ചി കുടിയാൻ ആക്റ്റ് വ്യാപിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ കാണപ്പാട്ടക്കാരന്റെ കൈവശത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുവിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ ഭൂമിയുടെ കൈവശക്കാരൻ, ജന്മിയല്ലാ, കാണപ്പാട്ടക്കാരനാണെന്നു് കരുതപ്പെടുന്നതാണു്.

(5) 'ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ വർക്ക്' എന്നാൽ ജലസേചനകാര്യങ്ങൾക്കുള്ള ജലം പമ്പിംഗ് സെറ്റുകളുടെയോ, മറ്റു യന്ത്രോപകരണങ്ങളുടെയോ സഹായംമൂലം നൽകുന്ന ജലസേചനപ്പണി എന്നു് അർത്ഥമാകുന്നു.

(6) 'വിജ്ഞാപനം' എന്നാൽ ഗസററിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന വിജ്ഞാപനം എന്നു് അർത്ഥമാകുന്നു,

(7) 'നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട' എന്നാൽ ഈ ആക്റ്റിൻപ്രകാരം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ചട്ടങ്ങളാൽ 'നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട' എന്നു് അർത്ഥമാകുന്നു.

3. അഭിവൃദ്ധിവിത്തം ഈടാക്കൽ:—ഗവൺമെന്റിനു്, അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഏതെങ്കിലും വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയുടെയോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ വർക്കിന്റെയോ നിർമ്മാണമോ, വിപുലീകരണമോ, മാറ്റമോ മൂലം ഏതെങ്കിലും ഭൂമി, ഈ ആക്റ്റ് നടപ്പായതിനു ശേഷമാകട്ടെ, അഥവാ അപ്രകാരം നടപ്പാകുന്നതിനുമുമ്പ്, എന്നാൽ 1943 ജനുവരി 1-ാം തീയതിക്കുമുമ്പല്ലാതെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സമയത്താകട്ടെ, പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ആക്റ്റിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു് ആ വസ്തുകൈവശക്കാരനിൽ നിന്നു് ഒരു അഭിവൃദ്ധിവിത്തം ഈടാക്കാൻ ഗവൺമെന്റിനു് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

വ്യാഖ്യാനം:—ഭൂമിയുടെ ഗുണം അനുഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതു് ആ ഭൂമിയിൽ താല്പര്യമുള്ള ആളുകളുടെയോ ഏജന്റുകളുടെയോ, പ്രവൃത്തിയോ ഉദാസീനതയോ കൊണ്ടു മാത്രമാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ഗുണം അനുഭവിക്കാതിരുന്നാലും, ഭൂമിക്കു ഗുണം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്നതാണു്.

4. <u>അഭിവൃദ്ധിവിഹിതത്തിന്റെ സംഖ്യ</u>:—(1) ഏതെങ്കിലും വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയുടെയോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണിയുടെയോ നിർമ്മാണമോ, വിപുലീകരണമോ, മാററമോമൂലം ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്ന ഭൂമികളെ ഗവണ്മെന്റ് തരംവർഗ്ഗങ്ങളായി തിരിക്കേണ്ടതും, ജലസേചന സൗകര്യം നൽകിയാൽ ഓരോ വർഗ്ഗം ഭൂമികളുമായിട്ടുള്ള മൊത്തം വിളവിന്റെ വാർഷികവർദ്ധനവ് കണക്കാക്കേണ്ടതും ആണ്.

എന്നാൽ ഒരേ തരത്തിൽപ്പെടുന്നതും, സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം നോക്കുമ്പോൾ പണിയിൽ നിന്ന് ഒരേ സംഖ്യ ഗുണം ലഭിക്കാവുന്ന വിധം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ആയ എല്ലാ ഭൂമികളെയും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

(2) ആകെ വിളവിലുള്ള വാർഷികവർദ്ധനവ് കണക്കാക്കേണ്ടത് അപ്രകാരം കണക്കാക്കുന്ന തീയതിക്കു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പതിനഞ്ചു കൊല്ലക്കാലം നിലവിലിരിക്കുന്ന വിലകളുടെ ശരാശരി അനുസരിച്ചു വേണ്ടതാണ്.

(3) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൻപ്രകാരം തിട്ടപ്പെടുത്തിയ ആകെവിളവിലുള്ള വാർഷിക വർദ്ധനവിന്റെ ഇരുപതടങ്ങ്, ഓരോ വർഗ്ഗം ഭൂമിയുടെയും മുതൽ വിലയിലെ വർദ്ധനവായി കരുതേണ്ടതാണ്. ആ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഭൂമികളുടെ കാര്യത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട വിഹിതം, മുതൽ വിലയിലുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ വർദ്ധനവും, വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ വർക്കോ കാരണം ഉപയോഗപ്രദമായ വിധത്തിൽ ജലസേചനം നടത്തുന്നതിന് ഭൂമികളെ പര്യാപ്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവും (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടവിധം തിട്ടപ്പെടുത്തിയത്) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ നാലിലൊന്നു സംഖ്യ ആയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

(4) ഓരോ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഭൂമികളുടെ കാര്യത്തിൽ, ഓരോ ഏക്കറിനുമുള്ള നിരക്കിൽ കൊടുക്കേണ്ടതായി പറഞ്ഞ അംശദാനം ഗസററിലും, നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാവുന്ന മറ്റുവിധം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിധത്തിലും പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

എന്നാൽ ആ ആവശ്യാർത്ഥം അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഈ വകുപ്പിലെ മുൻ നിബന്ധനകൾ പ്രകാരമുള്ള അംശദാനം തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുമ്പായി തന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടവിധത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതും, അനുവദിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിനുള്ളിൽ കിട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളെയും ആക്ഷേപങ്ങളെയുംപററി പര്യാലോചിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

എന്നുമാത്രമല്ല, (4)-ാം ഉപവകുപ്പിൻപ്രകാരം പരസ്യപ്പെടുത്തിയ അംശദാനം സംബന്ധിച്ച തീർപ്പിനെതിരായ അപ്പീൽ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അധികാരസ്ഥന് കൊടുക്കാവുന്നതും, ആ അപ്പീലിൽ വരുത്തുന്ന ഏതൊരു ഭേദഗതിയും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടവിധത്തിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതും ആണ്.

(5) (4)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം പരസ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള അംശദാനം സംബന്ധിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ, പ്രസ്തുത ഉപവകുപ്പിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള അപ്പീലവകാശത്തിനു വിധേയമായി നിർണ്ണായകമായിരിക്കുന്നതും, വസ്തുക്കളിൽ അവകാശമുള്ള എല്ലാപേരെയും ബന്ധിക്കുന്നതും, യാതൊരു കോടതിയിലും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതും ആകുന്നു.

5. വെള്ളവരി:—(1) ഈ ആക്ട് നടപ്പിലായതിനുശേഷമോ അതിനുമുമ്പ്, പക്ഷേ 1943 ജനുവരി 1-ാം തീയതി കഴിഞ്ഞല്ലാതെ, ഉള്ള ഏതെങ്കിലും സമയത്തോ, ഏതെങ്കിലും വൻകിട ജലസേചന പ്രോജക്ടോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണിയോ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് നടത്തുന്ന നിർമ്മാണമോ, വിപുലീകരണമോ, മാറ്റമോ കൊണ്ട് ഗുണം ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയുടെ യഥാർത്ഥ കൈവശക്കാരനിൽനിന്ന് (2)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിരക്കുകളിൽ ഒരു ജലവരി ഈടാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

വിശദീകരണം:—ഭൂമിയുടെ ഗുണം അനുഭവിക്കാതിരിക്കുന്നത് ആ ഭൂമി യഥാർത്ഥത്തിൽ കൈവശമിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെയോ, വ്യക്തികളുടെയോ പ്രവൃത്തിയോ ഉദാസീനതയോ കൊണ്ട് മാത്രമാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ ഗുണം അനുഭവിക്കാതിരുന്നാലും, ഭൂമിക്ക് ഗുണം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്നതാണ്.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൻപ്രകാരം ചുമത്തപ്പെടേണ്ട ജലവരി താഴെപ്പറയുന്ന നിരക്കുകളിൽ ആയിരിക്കുന്നതാണ്:—

(എ)	നിലമാക്കി രണ്ടോ അതിലധികമോ വിളവെടുക്കത്തക്കവണ്ണം രൂപപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പുരയിടങ്ങൾ.	ഏക്കറൊന്നിന് 10 രൂ.
(ബി)	നിലമാക്കി ഒരു വിളവുമാത്രം എടുക്കുന്ന പുരയിടം.	ഏക്കറൊന്നിന് 7 രൂ.
(സി)	നേരത്തെതന്നെ നിലമായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ഭൂമികൾ,	ഏക്കറൊന്നിന് 5 രൂ.

എന്നാൽ; തേകിയോ, യന്ത്രോപകരണം മൂലമോ ജലസേചനം സാധിച്ച സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഈടാക്കേണ്ട ജലവരി തരാതരം പോലെ, (എ) ഖണ്ഡത്തിലോ, (ബി) ഖണ്ഡത്തിലോ, (സി) ഖണ്ഡത്തിലോ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നിരക്കുകളുടെ 50 ശതമാനം ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

(3) ഏതെങ്കിലും ഭൂമി സംബന്ധിച്ച് ഈ വകുപ്പിൻപ്രകാരം കൊടുക്കേണ്ട ജലവരി 1951-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി കരം പിരിവ് ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച്, ഭൂനികുതി കുടിശ്ശികയായിരുന്നാലെന്നപോലെ, ഈടാക്കാവുന്നതാണ്.

(4) ജലവരി കുടിശ്ശികയ്ക്ക് പ്രതിവർഷം 6 ശതമാനം നിരക്കിൽ പലിശ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

6. ഭൂനികുതി കുടിശ്ശിക പോലെ അംശദാനം ഈടാക്കാവുന്നതാണെന്ന്:—ഏതു ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചും ഈ ആക്ടനുസരിച്ച് കൊടുക്കേണ്ട അംശദാനം, പ്രസ്തുത ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഈടാക്കേണ്ട പൊതുനികുതിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടും, ആ ഭൂമിയും അതിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും അതിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളും, അംശദാനത്തിന് ജാമ്യമായി കരുതേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും കൊല്ലത്തിൽ അടയ്ക്കേണ്ടതായ അംശദാനത്തിന്റെ തവണയുടെ മുഴുവൻ തുകയോ, ഒരു ഭാഗമോ, ഗഡു ദിവസം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ, ആ തവണത്തുകയോ, അതിലെ അടച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഭാഗമോ ഭൂനികുതി കുടിശ്ശികയായി കരുതപ്പെടുന്നതും, 1951-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി കരം

പിരിവ് ആക്റ്റിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, അവ പ്രസ്തുത ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള റവന്യൂ ഈടാക്കുന്നതിന് പ്രയോജ്യമാവുന്നതുപോലെ, പ്രസ്തുത കുടിശ്ശിക ഈടാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് പ്രയോജ്യമാവുന്നതുമാണ്.

7. അംശദായം കൊടുക്കേണ്ടതു് എപ്പോഴെന്ന്:—(1) ഈ ആക്റ്റനുസരിച്ച് അംശദായം കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്നതു്, ആ കാര്യത്തിനായി ഗവണ്മെന്റ് അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രേഖാമൂലം അതിലേയ്ക്കായി ഒരു ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് ഭൂമി കൈവശക്കാരന്റെ പേരിൽ നടത്തുന്നതോടുകൂടിയാണ്.

എന്നാൽ, സംബന്ധപ്പെട്ട ഭൂമിക്ക് ജലസേചന സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്ന തീയതിക്കുശേഷം രണ്ടു കൊല്ലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അപ്രകാരം യാതൊരു നോട്ടീസും നടത്താൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിലെ കാര്യങ്ങൾക്ക്, വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയോ ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണിയോ നടപ്പിലാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തേയ്ക്ക് ജലസേചന സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്ന തീയതി, ഗവണ്മെന്റ് വിജ്ഞാപനംമൂലം നിശ്ചയിക്കാവുന്ന തീയതി ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

(3) ഭൂമി കൈവശക്കാരനല്ലാതെ, എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ അവകാശബന്ധമുള്ള, ഏതെങ്കിലും ആളുടെയോ, ഭൂമി കൈവശക്കാരന്റെ അവകാശബന്ധത്തോടുകൂടിയ പിന്തുടർച്ചക്കാരന്റെയോ പേർക്കോ, അംശദായത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും തവണ സംബന്ധിച്ചോ നോട്ടീസ് നടത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന്, സംശയം തീർക്കാൻ, ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

8. അംശദായം കൊടുക്കേണ്ട വിധം:—(1) ഒരു ഭൂമി കൈവശക്കാരൻ കൊടുക്കേണ്ട അംശദായം ആണ്ടിൽ ഇരുപതു തുല്യതവണകളായി, അടച്ചുതീർക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ അംശദായം കൊടുപ്പാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്ന തീയതി മുതൽ ഒരു കൊല്ലക്കാലത്തിനുള്ളിൽ മുഴുവൻ അംശദായവും പത്തുശതമാനം കുറച്ച് അടയ്ക്കാൻ ആയാൾക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

(2) അംശദായത്തിന്റെ തവണ കുടിശ്ശികകൾക്ക് ആണ്ടൊന്നിന് 6 ശതമാനം നിരക്കിൽ പലിശ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

9. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കുറവു ചെയ്യൽ:—ഏതെങ്കിലും വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയുടെയോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണിയുടെയോ നിർമ്മാണത്തിനോ, വിപുലീകരണത്തിനോ മാറ്റത്തിനോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്നും ഏതെങ്കിലും തുക ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുകയും, അപ്രകാരമുള്ള നിർമ്മാണമോ വിപുലീകരണമോ മാറ്റമോ മൂലം ഗുണം സിദ്ധിച്ച ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് അംശദായം അപ്രകാരമുള്ള വ്യക്തി കൊടുപ്പാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ആയാളുടെ പക്കൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച തുക ആയാൾ അടയ്ക്കാനുള്ള അംശദായത്തിൽ കൊള്ളിക്കേണ്ടതാണ്.

10. അംശദായം സംബന്ധിച്ചുള്ള തുക തിരികെ കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരം:—ഒരു പ്രത്യേക ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ആക്റ്റ് അനുസരിച്ച് രണ്ടോ അതിലധികമോ ആളുകൾ അംശദായം കൊടുപ്പാൻ

ബാദ്ധ്യസ്ഥനായാൽ, ഈ ആക്റ്റിലുള്ള യാതൊന്നും അപ്രകാരമുള്ള മറേറാ ആളുകൾക്കു മറേറ ആളിൽ നിന്നും തുക തിരികെ കിട്ടാനുള്ള അവകാശത്തെ ബാധിക്കുന്നതായി കരുതാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

11. അംശദാനത്തുക പാട്ടക്കാരനോ ഒററിക്കാരനോ കൊടുപ്പാൻ ബാദ്ധ്യതയുള്ളതു:—3, 6, 7, 8, എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ എന്തു തന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഒരു വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയാലോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണിയാലോ ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഭൂമി, ഒരു പാട്ടക്കരാറിൻപ്രകാരം ഒരു കുടിയാന്റെ അനുഭവത്തിലിരിക്കുകയും, പാട്ടം കൊടുത്ത ആൾക്ക് പാട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരമോ, കുടിയായ്മക്കരാറ് അനുസരിച്ചോ പാട്ടം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അർഹതയില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴോ, അപ്രകാരമുള്ള ഭൂമി ഒരു ഒററിക്കാരന്റെ കൈവശത്തിലിരിക്കുമ്പോഴോ, അനുഭവമോ കൈവശമോ ഉള്ള കാലത്തു ചെല്ലേണ്ട അംശദാനത്തവണ കൊടുക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യത, കുടിയാനോ ഒററിക്കാരനോ ആയിരിക്കുന്നതും, അപ്രകാരം ചെല്ലേണ്ട തുക ആ കുടിയാനോ ഒററിക്കാരനോ പ്രസ്തുത ഭൂമിയിലുള്ള അവകാശത്തിന്മേൽ ഒരു ചാർജ്ജ് ആയിരിക്കുന്നതും, ആ കുടിയാനിൽ നിന്നോ ഒററിക്കാരനിൽ നിന്നോ അതു ഭൂനികുതി കുടിശ്ശികയെന്നപോലെ ഈടാക്കപ്പെടേണ്ടതും, 3, 7, 8 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, ഭൂമി കൈവശക്കാരനിൽ നിന്നുള്ള തവണ സംബന്ധിച്ച് പ്രയോഗ്യമാകുന്നതുപോലെ അപ്രകാരമുള്ള ഏതെങ്കിലും തവണസംബന്ധിച്ച് ബാധകമാകുന്നതുമാണ്.

12. ഒഴിവാക്കൽ:—ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ ആക്റ്റിലെ വ്യവസ്ഥകളെല്ലാമോ ഏതെങ്കിലുമോ നടപ്പിലാക്കുകയോ ഊർജ്ജിതമായി നടപ്പിലാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഏതെങ്കിലും സന്ദർഭത്തിലോ സന്ദർഭങ്ങളിലോ വൈഷമ്യഹേതുകമാവുമെങ്കിൽ, ഗവൺമെന്റ് വിജ്ഞാപനംമൂലം, അതിലേയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ആക്റ്റിലെ എല്ലാമോ ഏതെങ്കിലുമോ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് അത്തരം കേസ്സിനെയോ കേസ്സുകളെയോ, ചുമത്തുന്നത് യുക്തമെന്ന് ഗവൺമെന്റ് കരുതാവുന്ന ഉപാധികൾ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയ്ക്കു വിധേയമായി, സ്ഥിരമായോ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ടകാലത്തിലേയ്ക്കോ, ഒഴിവാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

13. അംശദാനം ഈടാക്കൽ മാററിവയ്ക്കുന്നതു:—ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്ത് വിളവു വല്ലു [illegible]പ്പെട്ടെങ്കിൽ, ഗവൺമെന്റിന്, ഈ ആക്റ്റിലോ അതനുസരിച്ചു നിർമ്മിതമായ ചട്ടങ്ങളിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, അഭിവൃദ്ധിപരമായ അംശദാനത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും തവണ ഈടാക്കൽ, അവർക്ക് യുക്തമെന്നു തോന്നാവുന്ന കാലത്തേയ്ക്കു മാററിവയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

14. നഷ്ടങ്ങൾക്കു മുതലായവയ്ക്കു ഗവൺമെന്റിനു ബാദ്ധ്യതയില്ലെന്ന്:—ഒരു ജോലിയിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വരൾച്ചയോ, [illegible] വ്യത്യയം ചെയ്തുകൊണ്ടോ, ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അതീതമായ ഏതെങ്കിലും കാരണംകൊണ്ടോ സംഭവിച്ച നഷ്ടങ്ങൾക്കു നഷ്ടപരിഹാരം നേടുന്നതിനോ, അഭിവൃദ്ധിപരമായ അംശദാനത്തിന്റെ ഏതെ

ത്തിലും തവണയോ അതിന്റെ ഭാഗമോ തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്നോ ഉള്ള യാതൊരു അവകാശവും ഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ പാടുള്ളതല്ല.

15. നഷ്ടോത്തരവാദം:—ഈ ആക്ടോ അതിൻപ്രകാരം നിർമ്മിതമായ ചട്ടങ്ങളോ പ്രകാരം, ഉത്തമവിശ്വാസത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതോ, ചെയ്യുവാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതോ സംബന്ധിച്ച്, ആരെങ്കിലും ആളിനെതിരായി, യാതൊരു വ്യവഹാരവും, പ്രോസിക്യൂഷനും അല്ലെങ്കിൽ നിയമപരമായ മറ്റു നടപടിയും സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

16. ചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ അധികാരം:—ഈ ആക്ടിലെ കാര്യങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ച് താഴെ പറയുന്നവയും നിറവേറ്റുവാൻ ഗവൺമെന്റിനു പരസ്യംമൂലം ചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്.

(എ) അവരുടെ അധികാരങ്ങൾ റവന്യൂബോർഡിനെയോ, കളക്ടർമാരെയോ, മറ്റു അധികൃതരെയോ ഏല്പിക്കുക.

(ബി) അപ്രകാരം അധികാരങ്ങൾ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും അധികാരസ്ഥൻ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവുകൾക്ക് ആവശ്യമെന്നു കാണാവുന്ന അപ്പീലുകൾക്കും പുനഃപരിശോധനയ്ക്കും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുക.

(സി) 4-ാം വകുപ്പിൻപ്രകാരം മൊത്തം വിളവും വിലയും മതിക്കുന്ന വിധം.

(ഡി) നിർണ്ണയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് ഈ ആക്ടിൻപ്രകാരം വ്യക്തമായി ആവശ്യപ്പെടുകയോ അനുവദിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും.

17. ഈ ആക്ടിൻപ്രകാരം ജലവരി ചുമത്തുന്നതിനു മുൻകാല ജലസേചനആക്ടുകളിലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ പ്രയോഗ്യമല്ലെന്ന്:—1072-ലെ 3-ാം ആക്ടായ തിരുവിതാംകൂർ ജലസേചന ആക്ട്, 18-ാം വകുപ്പിലോ, 1111-ലെ 8-ാം ആക്ടായ കൊച്ചി ജലസേചന ആക്ട്, 20-ാം വകുപ്പിലോ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള യാതൊന്നും, ഒരു വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ വർക്കോ സംബന്ധിച്ച് ഗവൺമെന്റ് നടത്തുന്ന നിർമ്മാണമോ, വിപുലീകരണമോ, മാറ്റമോമൂലം ജലം സിദ്ധിച്ചതും, ഈ ആക്ടിൻപ്രകാരം ജലവരി ഈടാക്കേണ്ടതുമായ ഏതെങ്കിലും ഭൂമിയെ ബാധിക്കുന്നതായി കരുതാൻ പാടില്ല.

ഉദ്ദേശകാരണവിവരണം.

ഈ അടുത്ത കൊല്ലങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയും, നിർമ്മാണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, ആലോചനയിലിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവയുമായ വൻകിട ജലസേചനപ്പണികളും, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണികളും മുൻകൊല്ലങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയെക്കാൾ കൂടുതൽ ചെലവുള്ളവയാണ്. ഈ പദ്ധതികൾമൂലം ജലം സിദ്ധിച്ച ഭൂമികളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്ക് അവയിൽ നിന്നും വർഷംപ്രതി ലഭിക്കുന്ന ആദായത്തിനു പുറമെ, പൊതുവെ കരംകൊടുക്കുന്നവരുടെ ചെലവിൽ ഭൂമിയുടെ വിലയിൽ

സാരമായ വർദ്ധനവു കിട്ടുന്ന എന്ന പ്രയോജനം കൂടിയുണ്ടു്. സ്വന്തം പ്രയത്നംകൂടാതെയും, എന്നാൽ വിപുലമായ സമുദായത്തിന്റെ പ്രയത്നഫലമായും വൻകിട ജലസേചനപ്പണികളുടെയും, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണികളുടെയും നിർമ്മാണംമൂലം അപ്രകാരം "അയത്നലാഭം" കിട്ടുന്ന വ്യക്തികൾ തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവിന്റെ ന്യായമായ ഒരു പങ്ക് എങ്കിലും വഹിക്കേണ്ടതു കേവലം ന്യായം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ 1943 ജനുവരി 1-ാംതീയതിക്കുശേഷം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൻകിട ജലസേചനപ്പണികളും, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണികളുംമൂലം ഗുണം ലഭിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമികൾക്ക്, ഗവണ്മെന്റ് ഒരു അഭിവൃദ്ധിനികുതി ഏർപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ജലസേചനപ്പണികൾമൂലം ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്ന ഭൂമികൾക്ക് ഒരു ജലവരി ഏർപ്പെടുത്താനുംകൂടി ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ ജലസേചന ആക്ട് 18-ാം വകുപ്പ്, വൻകിട ജലസേചനപ്പണിക്കു് മൂലധനമുടക്കിന്റെ 6 ശതമാനത്തിൽ കൂടാതെയുള്ള പ്രതിഫലം സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു വരി ചുമത്താൻ ഗവണ്മെന്റിനു് അധികാരം നൽകുന്നു. കൊച്ചി ജലസേചന ആക്ട് 20-ാം വകുപ്പ്, പഴക്കത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും വ്യവസ്ഥചെയ്തശേഷം, മൂലധനമുടക്കിന്റെ 3 ശതമാനം ആദായം സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു വരി ചുമത്താൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. പണിയുടെ മൊത്തം മുടക്കനോക്കാതെ ഏക്കറേജ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജലവരി ചുമത്തുന്നതു് ആശാസ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.'

1943 ജനുവരി 1-ാം മുതൽ ഏതെങ്കിലും വൻകിട ജലസേചനപ്പണിയുടെയോ, ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പണിയുടെയോ നിർമ്മാണമോ, വിപുലീകരണമോ, മാറ്റമോകൊണ്ടു ഗുണം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമികളുടെ കൈവശക്കാരിൽനിന്നും അഭിവൃദ്ധിവിഹിതം ഈടാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഈ ബിൽ ശക്തമാക്കുന്നു. ഓരോ പദ്ധതിപ്രകാരമുള്ള ഗുണമായ ഭൂമികളെ തക്കവർഗ്ഗങ്ങളായി തിരിക്കുകയും, ഓരോ വർഗ്ഗം ഭൂമിയുടെയും മൊത്തം വിളവിന്റെ വാർഷികവർദ്ധനവു തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മൊത്തം വിളവിന്റെ വാർഷികവർദ്ധനവിന്റെ ഇരുപതുമടങ്ങ്, ഓരോ വർഗ്ഗം ഭൂമിയുടെയും മുതൽവിലയിലെ വർദ്ധനവായി കരുതപ്പെടും. മുതൽ വിലയിലെ പ്രസ്തുത വർദ്ധനവു ജലസേചനത്തിനു തക്കവിധം ഭൂമിയെ ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ചെലവിനേക്കാൾ എത്ര കൂടുതലാകുമോ അതിന്റെ നാലിലൊന്ന്, അത്തരം വർഗ്ഗം ഭൂമികൾ സംബന്ധിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട അംശദാനം ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

ജലസേചനസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ അംശദാനം അടയ്ക്കേണ്ടതായ് വരും. അംശദാനം ആണ്ടിൽ ഇരുപതു തുല്യതവണകളായി അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഭൂമി കൈവശക്കാരൻ, മുഴുവൻ അംശദാനവും, അഭിവൃദ്ധിവിഹിതം അടയ്ക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്ന തീയതിമുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തിനകം അടച്ചുതീർത്താൽ, അയാൾക്ക് പത്തു ശതമാനം റിബേറ്റിനു് അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഭൂമി ഒരു കുടിയാന്റെ സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുകയും, ജന്മിക്കു പാട്ടം കൂട്ടാൻ അർഹതയില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴോ, ഭൂമി ഒരു ഒറ്റിക്കാ

ന്റെ സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുമ്പോഴോ, സ്വാധീനത്തിലിരിക്കുന്ന കാലത്തേയ്ക്കു ചെല്ലാനുള്ള അംശദാനത്തിന്റെ തുക കൂടിയാണോ മററിക്കാരനെ കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുംകൂടി ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ നിർദ്ദിഷ്ടകാരണങ്ങളുടെ മേലും, ചുമത്തേണ്ടതു യുക്തമെന്നു ഗവണ്മെന്റ കരുതാവുന്ന ഉപാധികൾക്കു വിധേയമായും, ബില്ലിലെ എല്ലാമോ ഏതെങ്കിലുമോ വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്ന്, ക്ലേശമുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനും ബിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

എ. അച്യുതൻ.

സാമ്പത്തികക്കുറിപ്പ്.

അഭിവൃദ്ധിവീതം നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് ബില്ലിന്റെ 4-ാം ഖണ്ഡംമൂലം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, പല പ്രാദേശികാഫീസുകളും സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടിവരും. അംശദാനവും മലവരിയും പിരിക്കുന്നതിനും, ഈടാക്കുന്നതിനും, കൂടുതൽ സ്റ്റാഫും ആവശ്യമായേക്കും. ഈ ബിൽ, നിയമമാക്കി ഊർജ്ജിതത്തിൽ വരുത്തുമ്പോൾ, സംസ്ഥാന സഞ്ചിതനിധിയിൽനിന്ന് ഈ വക ആവശ്യങ്ങൾക്കു പണം ചെലവു ചെയ്യേണ്ടിവരും. നിയമിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ എണ്ണവും, വരാവുന്ന ചെലവും ഇപ്പോൾ കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

(A true translation)

K. DAMODARAN,
Head Translator to Government.